

Výdech z Katakomb

VRŠOVICKÝ SBOR
Československé církve
evangelické

Zveme vás do klubu Výdech i do evangelického sboru ve Vršovcích

Momentka z akce *Ulice plná her*

Umíte říct ne? (2)

Ohlédnutí za sborovou
dovolenou 2026 (2)

Editorial (3)

Jak by mohla vypadat
sborová sezona
2026/2027? (5)

Nové staršovstvo –
volba 11. října (5)

Jirka Martínek – Čas (5)

Aneta Haushalterová
– When Dust Learns
to Love (7)

Veřejný prostor
a problém pravdy (8)

Knižní mls:
Zvon v jezeře: Proměny
víry i pověr u Larse
Myttinga (9)

Život sboru na konci
školního roku (10)

Začala doba stvoření (10)

MODLITBA
pro dobu stvoření 2026 (12)

**Září
2026**

Lepší na dlaň odpočinku než hrstě plné pachtění a honby za větrem.

3. Mojžíšova 19,32

Umíte říct ne?

Zní to jako jednoduchá otázka, ale možná je to jedna z nejtěžších životních dovedností. Říct ne tomu, co nás ovládá, straší nebo přesvědčuje, že bez toho nemůžeme být v bezpečí. Bible je plná takových „ne“. Izrael má říct ne falešným bohům a praktikám, které slibují kontrolu nad budoucností. Ježíš říká ne smrti. A Pavel říká ne představě, že si svou hodnotu musíme zasloužit výkonem. Všechna tato Boží „ne“ ale míří k jednomu velkému „ano“: člověk není otrokem žádné moci, žádného tyрана, strachu ani vlastního výkonu. Je Božím dítětem. A možná právě to je otázka i pro nás: Které hlasy dnes soupeří o naši důvěru? Čemu potřebujeme říct ne, abychom mohli svobodněji dýchat? Protože někdy začíná svoboda právě jedním malým slovem: Ne.

Jordan Tomeš; výťah z kázání 2. 8. 2026

Ohlédnutí za sborovou dovolenou 2026

Sborová dovolená letos proběhla ve Slopu v Čechách. Tedy mezi skalami, loukami, sklepy.

Bylo nás bohatě přes 80. Přelévali jsme se, odjíždělo se a přijíždělo. Byli hosté, kamarádi, kamarádky. Našly nás i ženy v sedle!

Letos byla zima a docela přšelo. Ale to ničemu, co máme rádi, nebránilo.

Pěkně jsme tam vykvetli.

Dobyli jsme místní kostel a zahráli tam. Děkujeme statečnému faráři Máše, za ujetí se nás a za to, jak nás pochválila. Jsme prý chytrý a vzdělaný sbor.

Vedle chytrosti a vzdělanosti jsme také sbor zbožný. Večer jsme si udělali ještě po-božnost s večerí Páně. Vedl nás velký kozel. A sledovali nás i letos různí Zacheové.

Měli jsme s sebou i naše nejzbožnější, kteří padali na kolena a hráli.

Mladí hrdinové ale s večerem povstali a ve znamení mistrovství světa ve fotbale, které vrcholilo, zařadili taky.

Sportu letos nebylo málo. Hráli jsme po letech ping-pong turnaj. Myslím, že vyhrál Jeroným! Sláva mu!

Chodili jsme.

/ Editorial

První září – nedivil bych se vám, kdyby ve vás tohle „zakleté“ sousloví vyvolalo celou škálu emocí. Já s dneškem prožívám lehkou nostalgii. Scrolluji fotkami v mobilu a vracím se všech těch letních dnů volna, radovánek, cest nebo koupaček. Bylo to fajn, ale uteklo to zase nějak rychle! Nešlo by se tam ještě na chvíli vrátit?

„Každá věc pod nebem má svůj čas,“ píše se v Bibli. Něco na tom bude. Nechci přece vzet jen ve vzpomínkách. Zkousím se proto své nostalgii pomalu pouštět a místo fotek otevírám kalendář. Co že nás to letos na podzim čeká? Ve Výdechu, v evangelickém sboru ve Vršovcích, ve světě, v životě?

I tohle číslo našeho časopisu se nese jak v duchu nostalgie, tak i nových věcí a plánů. Nejprve se fotkami i pár slovy ohlédneme za naši výbornou letní sborovou dovolenou. Pak ale už začneme přikládat pod kotel toho nového, co letos na podzim budeme ve Výdechu a ve vršovickém evangelickém sboru společně připravovat.

Není toho málo a začneme zostrat: třeba i tento časopis má nové jméno! Těšit se můžete také na nové rubriky, dvě básně nebo na první Výdechové akce nové sezóny, na které vás chceme pozvat.

Každá věc má svůj čas – a není teď dobrý čas prolétnout si první číslo Výdechu z Katakomb?

Jordan Tomeš

Přespávali v jeskyních, jak staří vyhoštění křesťané.

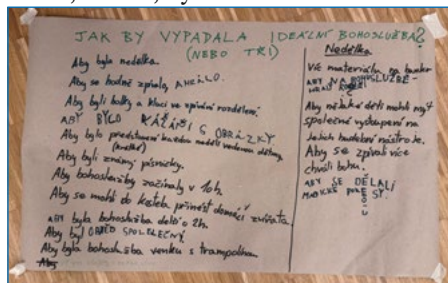

A opět výletovali.

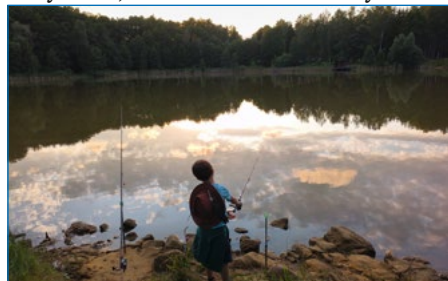
Žili jsme i duchovně. Oslivý David nás zatáhl do vyhnanství.

Večer jsme přemýšleli o bohoslužbách, sboru, dětech, Výdechu.

Byli tací, co to vzali vážně a šli rybařit.

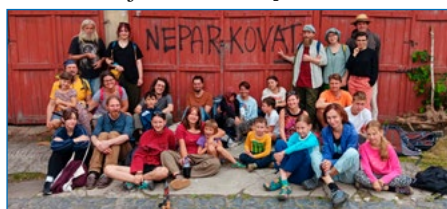

Jeden večer jsme strávili s dinosaury. Díky Zuzko!

Nečekaně jsme našli jednoho trilobita a děti ho pak replikovaly.

Nakonec jsme i trochu pobuřovali.

Co bychom to byli za křesťany.

Myslím, že to letos moc povedlo. Hodně jste nám tam chyběli a spoustu jsem vám toho neřekl. Třeba to jak jsme ráno meditovali. Nebo jak děti levitovaly. Nebo jak jsme se učili ohleduplnosti.

Velké díky Hance Gerner, která to letos držela pevně v rukách. Další poděkování vznikla spontánně přes whatsapp... Třeba tato:

Tak zas příští rok!
Matěj Opočenský, fotky „od: všichni“

Jak by mohla vypadat sborová sezona 2026/2027?

Bohoslužby

Nápady k bohoslužbám

- Slovíčko pro děti: chceme mu dát větší prostor a význam, a byli bychom rádi aby bylo opravdu pro všechny děti. Místnost s nedělkou se otevře až s příchodem po společné písničce. Zvládneme to?
- Píseň po slovíčku pro děti by doprovázel Ukulele Band (úterní dětská skupina).
- Jednou za čas pozvat konfirmandy a mládež aby doprovodili písně, které nemáme ve zpěvnících, ale mají nosnou myšlenku a současný (možná i trochu) rockový nádech.
- Chceme vedle kázání také nově promyslet modlitby a požehnání. Bohoslužby mají být také místem, kde člověk má nabrat nějaké slovo pro život, ale také ho může zažít. Chceme se také znovu zamyslet nad večerí Páně a formou, jak ji u nás slavíme.
- To všechno jsou otázky na nové staršovstvo, ale budeme rádi za reakce už nyní.

Neděлка

Nová řada: biblické ženy. Chceme se znovu připojit k celocírkevní nedělkové řadě. Celá katechetka je dostupná zde: <https://katecheze.evangelnet.cz/katechetick-cykly/zeny-v-bibli>

Kdo bude učit v neděлке?

Rádi bychom se online/či osobně v září potkali se všemi, kdo by měli chuť s nedělkou pomoci. Přijďte do toho s námi?

Nové staršovstvo – volba 11. října

Milí přátelé,
vypadá to velmi nadějně. Spadl mi velký kámen ze srdce. Vypadá to, že kandidátů do staršovstva bude dost. Rádi bychom, aby se nový tým stmelil, a přemýšlíme jak. Někjaké nápady máme. Nechte se překvapit.

S Jordanem jsme si řekli, že chceme udělat všechno proto, aby schůze staršovstva nebyla jen další voprz tohoto světa, ale aby z toho něco měl sbor, ale i ti, kdo ve staršovstvu budou.

Jirka Martínek – Čas

*Je teď hned teď?
je potom vždy potom?
Bylo-li bylo,
bylo dycky?
cítím tu cosi,
byť sporadicky
jakoby někdy nebyl čas*

*mezera v spořádaném bytí
rozvrkočené krupobíí
kdesi v nás*

Úterní hernička

Někdo odrostl, jiní přirostli. Rádi bychom se úterní dopoledne scházeli k písničkám a hraním. Při tom si povídali a třeba i něco udělali do Výlohy.

Koupili jsme nové hudební nástroje, které slibují víc než jen zábavu.

Dračák – pokračujeme s Davidem

Pokračujeme ve vyprávění dračího doupěte. Věková hranice je: školkový velkáči až konec prvního stupně. Scházet se budeme ve středu od 17.00

Konfirmandi

Židé mají bar micvu, katolíci biřmování – a my zase konfirmaci, tedy slavnost, při které dospívající vyznají svou křesťanskou víru. Tuto sezónu bychom ji po několikaleté přípravě rádi slavili, a to zřejmě někdy mezi Velikonocemi a Svatodušní nedělí. Termín pravidelného scházení ale ještě hledáme. Pátek, nebo pondělí?

Rádi bychom také opět uskutečnili podzimní konfirmační víkendovku, a to v termínu 11.–13. října.

Mládež

Schází se u nás dvě party mládeže. Mladší a starší. Různě se překrývají někdy i s konfirmandy.

Starší mládež

Schází se jednou měsíčně v pátek a program je volný. Někdy ho připraví někdo z mládeže, jindy farář. Hodně diskutujeme o současném světě a jeho problémech. Hledáme jak v tom pomáhá víra, nebo náboženství obecně.

Mladší mládež

Tahle mládež je divadelní a všelijakými jinými talenty nadaná. Doufám, že i le-

tos dostanou ke slovu. Jako farář bych jim chtěl letos dát víc času a prostoru k promýšlení víry. Konkrétní téma ještě hledám.

Biblická

Ve středu odpoledne. Rádi bychom doprobrali Kázání na hoře. A až ho probere, chtěli bychom promýšlet biblické texty a témata, na která se bude v neděli kázat.

Dospělí – Biblické imaginace

Jednou měsíčně v úterý. Kdo byl na sborovce a chodil ráno na ranní přemítání o životě, tak ví. Kdo nebyl, přijďte 22. září od 19.00. Myslím, že jsme s Jordanem docela trefili obsah i formu. Základem budou hesla Jednoty bratrské. Nebo jednotlivé verše, které nějak mluví. Naše nitra pak necháme rozeznít skrze různé pomůcky.

Senioři – „duchovní, kulturní, společenské a jiné dobroty“

Rádi bychom jako každý rok pokračovali v jedno měsíčních tematických setkávání pro seniory. **Začínáme 9. září v Hroušánkách!**

Sborový dopis Katakomby

Máme za to, že čtenost výrazně klesla. Chceme s tím zkusit něco udělat. Heslem nám je „méně textu, více obrázků:-)“. Je to úlitba době? Do jisté míry. Myslíme to ale naopak. Když už bude v Katakombách text, tak to bude text, který budeme směřovat do praktické roviny sboru, nebo zcela přímo ven, tak, aby Katakomby byly tváří sboru. S tím souvisí i lehká změna názvu, která znít „Výdech z Katakomb“.

Nový název – Výdech z Katakomb, nové rubriky?

- Výluh z kázání
- Knižka na konec místo receptu (k receptům se budeme občas vracet)
- Editorial: osobní, lidský, otevřený, tak aby se hodil i na FB 😊
- Mládežnická rubrika: Pro boomery? Cokoliv pohledem mladých?
- „Co tím sakra myslíte?!“ – populární teologie pro veřejnost (aneb „nabíjíme
- sémantická pole tradičních křesťanských slov běžně žitými slovy“ 😊).
- „Skrz výlohu“: pohled do Vršovic. Co se tu děje, rozhovor s lidmi na trhu nebo v okolí.
- Nadále už nebude v Katakombách zpráva ze staršovstva. Tu budeme ve zkrácené podobě posílat emailem.
- Napadá něco vás?

Aneta Haushalterová – When Dust Learns to Love

*We are but dust that learned to breathe,
A fragile thread the dark can seize.
Our days are counted, soft and few,
Like morning light that slips from view.*

*We walk beneath a silent sky,
Not knowing when or how we'll die.
Each heartbeat whispers what is true:
We're dying slowly—me and you.*

*Without love, all turns to gray,
A hollow road, a fading way.
No gold, no name, no fleeting flame
Can give a soul a lasting name.*

*For what is life if hearts stay closed?
If grace is never truly known?
If we don't love, if we don't see,
We miss what we were meant to be.*

*Yet God has written in our breath
A love that's stronger even than death.
A quiet call, a sacred flame,
That knows each soul, that speaks each
name.*

*And though our bodies fall apart,
Eternity begins in heart.
For those who love will never cease—
They live in Him, in endless peace.*

*So love, though everything must end,
Hold every soul as if a friend.
For in the end, when all is gone,
Only love will carry on.*

Veřejný prostor a problém pravdy

Je známo, že v antickém Řecku – kromě jiných úžasných objevů – došlo i k objevu veřejného prostoru. Řekové jako první v dějinách odlišili sféru soukromou („oikos“) od sféry veřejné („polis“). Zatímco v domácnosti panuje přirozená nerovnost (svobodný – otrok, muž – žena, rodič – dítě), dominují tam vztahy hierarchické a vládní striktní autorita, na „agorě“ vzniká úžasný prostor, v němž jsou si občané rovni, dominují vztahy horizontální a autority se vyjednávají ve svobodné soutěži (zájmů, mínění, argumentů). Veřejný prostor je tedy platformou pro artikulaci a setkávání, ba střet jednotlivých, a tedy nutně fragmentárních mínění („doxa“). Řekové však pochopili i další důležitou věc: že „agora“ je nejen potřebnou platformou setkávání dílčích mínění, ale též důležitým prostředkem jejich přesahování, tj. hledání čehosi, co je hlouběji zakládá. Nejde jen o prosazení čehokoli a jakýmkoli prostředky, nýbrž o hledání podstaty věcí, logiky světa, o hledání pravdy.

Skloubení těchto dvou aspektů má zásadní význam dodnes, neboť je předpokladem pro vznik a fungování demokratické společnosti. Obzvláště v současné době, kdy pocítujeme krizi demokratického uspořádání věcí veřejných, nás tento řecký odkaz oslovuje se vši naléhavostí.

Již v antice vznikl totiž problém: myslitelé, nazývaní „sofisté“, usoudili, že sama diverzita, protichůdnost a relativnost jednotlivých mínění ukazuje k tomu, že pojem pravdy v přísném slova smyslu (tak, jak byla chápána již v homérských eposech, tedy jako „alétheia“ – negace řeky zapomnění – Léthé, tj. jako plnost sebevyjevování věcí, její absolutní rozevřenost) je nepoužitelný, neboť nám – lidem – jsou dostupná pouze dílčí „mínění“. Veřejný prostor tedy nemá sloužit k ničemu jinému než k tomu, aby nastolil co největší svobodu pro jednotlivá mínění a zaručil, aby zvítězilo to, které se ukáže jako prospěšnější než ostatní, tedy získá největší úspěch na trhu, ve volbách, ve sportovním zápolech atd.

Přesně tohle pojetí veřejného prostoru však nevyhovovalo Sókratovi. Spravedlivě

uspořádaná obec se přece nesmí řídit pouhým většinovým míněním, popularitou či statisticky vykazatelnou „úspěšností“, nýbrž věděním („epistémé“)! Existence většinového mínění nemusí ještě znamenat, že vyjadřují, co „věc skutečně je“ – tedy pravdu! Právě věděním musí být založeno na racionálním nahlédnutí, nikoli na kvantifikaci podob mínění. Sókratovým cílem nebyla úspěšnost ve smyslu „techné“ (instrumentálního zacházení se světem), nýbrž pravda, chápána v první fázi jako úžas a podiv nad oslovující nás mnohotvárností světa a následně jako rozumové hledání podstaty všeho, co jest a co nás oslovuje svým bytím. To, že naše mysl je schopna věci postihnout v jejich plnosti, je přitom umožňováno tím, že věci nám jdou jakoby „naproti“, nějak se nám „dávají“, „otvírají se“ nám. Pravda nebyla tedy v prvním plánu problémem našeho poznání, shody našich poznatků se skutečností apod. – to až novověk „vkládá“ pravdivost „do subjektu“ a jeho dispozic; Sókratés vnímal pravdivost v první řadě jako problém bytí samého a míry, v níž se toto bytí „vyjevuje“. Teprve sekundární otázkou je, zda,

nakolik a jakými prostředky jsme schopni toto „vyjevování“ identifikovat, myslet a vyjádřit.

Pojetí pravdy bylo Sókratovi východiskem k formulaci ideálu výchovy („paideia“) jakožto péče o probouzení naší duše, péče o rozpomínání, nikdy nekončící vyvádění duše z temna mínění do světla pravdy. To byl věru zásadně jiný koncept než sofistická výchova, provozovaná jakožto manipulace s jevy s cílem co nejlépe, nejrychleji a nejužitečněji se v nich zorientovat a vynést rychlý soud či uskutečnit

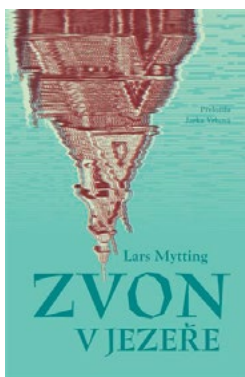
nejefektivnější technologii moci. V dnešním světě, žel Bohu, ubývá sókratovsky koncipovaného utváření „polis“; místo toho se rozšiřuje sféra prostoru pseudo-veřejného, záměrně praktikovaného jako „projekční plátno“ skupinových a individuálních zájmů a postojů, avšak nehledajících přesahy a kontexty, zato o to silněji emocionálně nabitých a usilujících o sebeprosazení doslova za každou cenu. Klesá poptávka po novodobých Sókratech, zato sofistika slaví triumf...

Petr Nesvadba

Knižní mls: Zvon v jezeře: Proměny víry i pověr u Larse Myttinga

Norský spisovatel Lars Mytting vytvořil v trilogii Sesterské zvony (Zvon v jezeře, Lovci sobů, Noc zmaru) epické dílo, které mapuje osudy vesničanů v odlehlém Butangenu přes osm desetiletí. Občas ale zabrousí i o několik století dál. První díl, Zvon v jezeře (původně Søsterklokkene), se odehrává koncem 19. století a už od prvních stran člověka vtáhne střet mezi starou a novou dobou.

Ústřední postavou je navíc evangelický pastor Kai Schweigaard, který do vesnice přichází s vizí modernizace. Zanedlouho se rozhodne zbořit starobylý dřevěný kostel starý 700 let a plný odkazů na víru Vikingů a dovednosti dřevorezbařů. Chce jej nahradit moderní, strohou stavbou. Kostel však není jen středobodem obce, ale i živou bytostí místních legend. Jsou v něm totiž umístěny Sesterské zvony, odlité na památku siamských dvojčat. A víc už neprozradím.

Jen dodám, že norský spisovatel a původně novinář Mytting velmi čtivým způsobem zachycuje kolizi mezi racionální modernitou pastora a hluboko zakořeněnými pověrami, vírou a tradičním vztahem lidí k přírodě. V knize je přítomna zdařile a vkusně láska, napětí i smrt. Příběh je ale zároveň příznou kostrou, která klade zcela univerzální otázky o pokroku,

tradici a tom, co je v našich životech skutečně důležité. A pokračuje druhým dílem, který taky doporučuju. Ale užijte si to a dodržte pořadí! **Olga Richterová**

Život sboru na konci školního roku

V květnu a červnu se toho ve sboru dělo hodně a byla by škoda si to nepřipomenout (nejen) fotodokumentací.

O životě v diverzitě a angažované lásce mluvil Adam Borzič. Zpovídal ho Jordan Tomeš.

O Noci kostelů jsme se zaposlouchali do básní Ondřeje Rady a ocitli se na filipínských ostrovech díky fotografiím Jana Šilara. Ve sboru stále jsou (fotky).

Po dni dětí jsme pozvali děti před Výdech a hráli si (všichni).

Velkou akcí pak bylo setkání v parku s názvem Přes ulici. Jsem rád, že i letos se zapojilo mnoho sousedů a i přes hraniční počasí přišlo i dost lidí. Vyráběli jsme energii o sto šest.

Na úplném závěru (na den otců) jsme si udělali výlet v nejen pánské partě 😊.

Začala doba stvoření

1. září papež Lev XIV. slavil mši za ochranu stvoření v Borgo Laudato si' a připomněl, že péče o společný domov vyvěrá z nejhlubších zdrojů naší víry. Vyzval křesťany, aby se vydali na cestu ekologického obrácení, proměnili ničení v život a obnovili svůj závazek pečovat o stvoření a o chudé. Zdůraznil, že „ještě není pozdě“ změnit směr a nasměrovat to, co bylo dosud využíváno ke zničení, k životu.

V homilii pronesené během této mše Lev XIV. řekl:

„Dnes večer ... zahajujeme „dobu stvoření“ – pětitýdenní období věnované mod-

litbě a závazku pečovat o náš společný domov. V tento den a v následujících týdnech si proto vyhradíme několik okamžiků, abychom se zastavili uprostřed shonu našeho

každodenního života a vychutnali si hlubokou harmonii, jejíž jsme sami součástí.

...

Období, které dnes zahajujeme, skončí 4. října, kdy budeme slavit osmé výročí Přechodu svatého Františka z Assisi. ... Spojme se tedy duchovně s Chudásem z Assisi a přijměme za svůj jeho chvalo-zpěv:

„Chvála tobě, můj Pane, se všemi tvými stvořeními, zejména s bratrem Sluncem... Chvála tobě, můj Pane, skrze sestru Měsíc a hvězdy...

Chvála tobě, můj Pane, skrze bratra Vítr... Chvála tobě, můj Pane, skrze sestru Vodu... Chvála tobě, můj Pane, skrze bratra Oheň... Chvála tobě, můj Pane, skrze naši sestru Matku Zemi, která nás živí a řídí.“

Se svatým Františkem obnovme svůj závazek žít a podporovat to univerzální bratrství, které je neoddělitelně spjato s úkolem péče o stvoření.“

Doba stvoření, již propagují a podporují různé organizace, včetně Hnutí Laudato si', Světové rady církví, Světové luteránské federace a Anglikánského společenství, se slaví již téměř tři desetiletí.

V roce 1989 ekumenický patriarcha Dimitrios I. prohlásil 1. září za Den modlitby za stvoření pro pravoslavnou církev. Toto datum označuje začátek pravoslavného církevního roku a připomíná biblický příběh o stvoření světa. V roce 2007 navrhlo „Třetí evropské ekumenické shromáždění“ prodloužení tohoto svátku na pět týdnů a Světová rada církví následně vyzvala křesťanská společenství po celém světě, aby v oslavách pokračovala až do 4. října. V roce 2015, krátce po zveřejnění své encyk-

liky Laudato si', zavedl papež František v katolické církvi Světový den modliteb za péči o stvoření, čímž jej sladil s pravoslavným svátkem 1. září a formálně přijal dobu stvoření. Dekret papeže Lva XIV. zavádějící „Mši za péči“ spolu s novým formulářem pro Římský misál podporuje místní církve v jejich úsilí pečovat o společný domov a prosazovat nové cesty k dosažení integrální lidské ekologie. V době, kdy jsme svědky utrpení a ničení způsobených klimatickou krizí, která – jak opakovaně zdůrazňoval papež Lev XIV. – úzce souvisí s konflikty, vysídlováním a nespravedlností a tyto jevy ještě více podněcuje, jsme zváni, abychom se zapojili do této ekumenické iniciativy.

Více o slavení doby stvoření se dozvíte na záložce *Slavení* / zitlaudatosi.cz a ve videu *Slavení doby stvoření*

V příloze najdete Průvodce slavením doby stvoření 2026, jímž se můžete nechat inspirovat k rozjímání nad vodou, která živí a očišťují veškerý život, a k připomínce Krista - živé vody, která očišťuje, osvěžuje a činí vše novým.

Děkuji, že mohu být tomuto hnutí obnovy přítomna spolu s vámi, a prosím za duchovní správce farností i laické vedoucí, aby v této době stvoření našli prostor nejen ve farních kalendářích, ale především ve svých srdcích, a přijali výzvu papeže Lva z jeho poselství k 11. světovému dni modliteb za péči o stvoření (v příloze):

„Představme si svět, v němž jsou energie, které se dnes vynakládají na válku, nasměrovány ... k překonávání chudoby, k ochraně lidské důstojnosti a k usmíření rozdělených národů.“

Světla Hanke Jarošová

Koordinátor, zitlaudatosi.cz

MODLITBA pro dobu stvoření 2026

Živá voda

Svatý Bože, tvůj duch se na počátku vznášel nad vodami.

Shromáždíme se jako součást Tvého společenství všech tvorů a spolu s nimi žijíme po tvé milosti. Vzdáváme díky za dar vody, krevní řečiště našeho společného domova, které udržuje při životě cedry i velryby, pastviny i města. Jsme vděční za místní vodní zdroje, které vyživují naše domovy a naše spolutvory. Vzdáváme díky za to, že v Tvé dobře zavlažované zahradě je každá kapka posvátným dokladem Tvé lásky.

A přece vyznáváme, že jsme s tímto darem nakládali jako s komoditou. Zahltili jsme moře svým odpadem a sledovali, jak ohřívající se hladiny stoupají k soudu. Oplakáváme rozpuknou půdu oblastí zasažených suchem a slané slzy klimatických uprchlíků. Dej roztát našim zmrzlým srdcím, Bože, aby začaly proudit vody pokání.

Bože všeho života, slíbil jsi, že kamkoli poteče řeka vytékající z Tvého chrámu, vše bude žít. Vzbud' v nás povolání pečovat o vody – chránit povodí, hájit práva vod a ctít důstojnost těch, kdo žijí. Ať se Tvé slovo stane v nás pramenem, z něž vyprýstí uzdravení pro všechny národy.

Kěž nás Bůh Otec, který vyvedl vodu ze skály, uchová našivu v poušti.

Kěž nás Kristus, voda života, občerství pro dílo obnovy.

A keç nás Duch svatý nese na proudech milosti, dokud spravedlnost nezačne proudit jako nekonečný proud živé vody.

Amen.

Společné foto z výletu na den otců

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulsá 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangelnet.cz>; [cce.vrsovice](https://www.facebook.com/cce.vrsovice); ČCE Praha 10 - Vršovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Redakční rada: Z. Beyer, M. Opočenský, J. Tomeš
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 35 Kč